

जलस्थान (जल + स्थान) n. Wasserbehälter, Teich, See MBh. 1, 4869. Hip. 1, 26.
 जलस्थाय (जल + स्थाय) m. dass. MBh. 12, 4893. fg.
 जलकृत् n. ein kleines Galajantragrha TRIK. 3, 2, 3.
 जलकृष्ण (जल + कृ^०) n. N. eines aus 4 X 32 Moren bestehenden Metrum's COLEBR. Misc. Ess. II, 137 (III, 40). — Vgl. जलधर.
 जलकृस्तिन् (जल + कृ^०) m. Wasserelephant, viell. Dugang H. 1333, Sch. PAÑKAT. 31, 9. Krokodil HAUGHT. — Vgl. जलेन.
 जलकार (जल + कार) m. Wasserträger, °री f. HARIV. 3400.
 जलकारिणी (जल + कारि^०) f. Wassergraben, Kanal Suçr. 1, 333, 20.
 जलकास (जल + कास) m. Meerschäum TRIK. 1, 2, 14.
 जलकृद् (जल + कृद्) m. N. pr. eines Mannes (?) gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112.
 जलाकर (जल + आकर) m. Wasserbehälter WILS.
 जलाका f. = जलैका Blutegele ÇABDAR. im ÇKDR.
 जलाकाङ्क (जल + आकाङ्क oder आकाङ्का) m. = जलकाङ्क Elephant H. ç. 173 (जलाकान).
 जलानी (जल + अन) f. = जलपिप्पली ÇABDAR. im ÇKDR.
 जलाशु (जल + आशु) m. Fischotter TRIK. 1, 2, 24.
 जलाञ्जल (जल + अञ्जल) n. 1) Quelle. — 2) Blyxa octandra Rich. H. an. 4, 289. MED. I. 134.
 जलाञ्जलि (जल + अञ्जलि) m. zwei Handvoll Wasser zu Ehren eines Verstorbenen, der letzte Abschied (vgl. उदकक्रिया, जलक्रिया): कुपुत्रमासाद्य कुतो जलाञ्जलिः KĀN. 93. वाष्पैर्जलाञ्जलिं दत्त्वा दुःखाय च मुखाय च RĀGĀ-TAR. 4, 284. AMAR. 97.
 जलाटन (जल + अटन) 1) m. Reiher. — 2) f. ई Blutegele H. an. 4, 173. MED. II. 182.
 जलाणुक (जल + अणुक) n. Fischbrut H. 1347. — Vgl. जलाण्टक.
 जलाण्टक m. Haiſsch oder ein anderes Wasserraubthier (ग्राह्य) HĀR. 77.
 जलाण्टक (जल + अण्टक) n. Fischbrut TRIK. 1, 2, 24. HĀR. 187. H. 1347, v. I. — Vgl. जलाणुक.
 जलात्मिका (जल + आत्मन्) f. 1) Blutegele ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) v. I. für जलाम्बिका Brunnen HĀR. 41. ÇKDR.
 जलात्यय (जल + अत्यय) m. das Verschwinden des Wassers (der Wolken), Herbst R. 2, 43, 22.
 जलाधार (जल + आधार) m. Wasserbehälter AK. 1, 2, 2, 25. H. 1096. JĀLĀ. 3, 144. प्रसृते तु जलाधारे H. 598, Sch.
 जलाधिदेव (जल + अधि^०) n. (sc. भू, नक्षत्र) das Sternbild Aśhā-dhā, welches das Wasser zur Gottheit hat, VARĀH. BRH. S. 72, 10; vgl. जलदेव. — Nach HALĀJ. m. (!) Bein. VARUṆA'S ÇKDR.
 जलाधिप (जल + अधिप) m. der Fürst des Wassers, Bein. VARUṆA'S HARIV. 13885.
 जलात्तक 1) m. (जल + अत्तक) N. pr. eines Sohnes des Kṛṣṇa von der Satjabhāma HARIV. 9186. — 2) adj. Wasser im Innern (अत्त) bergend, Wasser enthaltend: (सतैव समुद्राः) लवणोत्तमुरासार्पिर्दधिदुग्धजलात्तकाः (falsch aufgefasst u. अत्त 9) TRIK. 2, 1, 5.
 जलाम्बर (जल + अम्बर) m. N. pr. eines Mannes, = Rāhulabha-

dra in einer früheren Geburt, BURN. Intr. 333. fgg.
 जलाम्बिका (जल + अम्बिका) f. Brunnen HĀR. 41. — Vgl. जलाम्बिका.
 जलाम्बुगर्भा (जल - अम्बु + गर्भा) f. N. pr. eines Frauenzimmers, = गोपा in einer früheren Geburt, BURN. Intr. 333 (°गर्भा!).
 जलाप (von जल), जलापते zu Wasser werden, als Wasser erscheinen: विक्रिस्तस्य जलापते BHARTṚ. 2, 78.
 जलायुका f. Blutegele ÇABDAR. im ÇKDR. जलमासामायुरिति जलायुकाः Suçr. 1, 40, 8. Eher im Wasser lebendig (आयु); könnte aber auch von जल geradezu abgeleitet sein (vgl. ऊर्जायु, जटायु). — Vgl. तृण^०.
 जलार्क (जल + अर्क) m. die im Wasser sich abspiegelnde Sonne Buāg. P. 3, 27, 1.
 जलार्णव (जल + अर्णव) m. 1) die Regenzeit TRIK. 1, 1, 110. — 2) das Meer mit süßem Wasser (vgl. जलसमुद्र) ÇKDR. WILS.
 जलार्द्र (जल + अर्द्र) 1) adj. durchnässt, nass: उन्डुमि Hip. 4, 55. वल्कल ÇĀK. 31. MBGH. 44. — 2) m. ein nasses Kleid HĀR. 196. — 3) f. आ dass. H. 679.
 जलालदीनाककवरसाह m. = جلال الدين اكبر شاه Verz. d. B. H. No. 495. — Vgl. जलालदीन्द्र.
 जलालु (जल + आलु) m. ein best. Knollengewächs (पानीयालु) RĀGĀN. im ÇKDR.
 जलालुक 1) n. = शालुक Lotuswurzel RĀGĀN. im ÇKDR. जलालुक u. पद्मकन्द. — 2) f. आ = जलायुका u. s. w. Blutegele ÇABDAR. im ÇKDR.
 जलालोका f. = जलायुका u. s. w. Blutegele H. 1204. BHAR. zu AK. 1, 2, 2, 22. ÇKDR.
 जलवर्त (जल + अवर्त) m. Strudel ĞAṬĀDH. im ÇKDR.
 जलाशय (जल + आशय) 1) adj. a) im Wasser ruhend, — liegend: मद्धिधान् MBh. 3, 11123. — b) dumm, einfältig (जल = जड) KATHĀS. 6, 58. Auch 132 ist wohl so zu lesen. — 2) m. a) Wasserbehälter, Teich, See, Meer AK. 1, 2, 2, 25. 26. H. 1096. 1074. an. 4, 222. MED. j. 117. शरत् — गतमेघजलाशया HARIV. 3820. पम्पा शुभशीतलजलाशयाम् R. 3, 78, 25. नदनदीपतिः — उत्सर्ज जलाशयम् HARIV. 6531. 6529. M. 4, 129, 11, 186. MBh. 3, 10680. R. 1, 42, 15. 5, 9, 10. Suçr. 1, 22, 3. 334, 5. 2, 391, 16. 18. PAÑKAT. 31, 8. 21. 77, 8. 139, 17. Hit. 39, 8. 9. 43, 20. BHĀG. P. 1, 6, 12. वसुंधरा — सपाटपजलाशया MBh. 7, 4115. जलाशयोत्सर्गतत्र GILD. Bibl. 465. जलाशयारमोत्सर्गमयूख Verz. d. B. H. No. 1224. — b) Fisch H. ç. 193. — c) Wassernuss, Trapa bispinosa Roxb. RĀGĀN. im ÇKDR. — 3) f. आ eine best. Pflanze (गुण्डाला) RĀGĀN. im ÇKDR. — 4) n. die Wurzel von Andropogon muricatus Retz. AK. 2, 4, 5, 30. H. an. MED.
 जलाशय (जल + आशय) 1) m. = जलाशय Wasserbehälter, Teich H. an. 4, 222. PAÑKAT. 76, 6 (viell. nur Druckfehler für जलाशय). — 2) f. आ a) eine Art Kranich (जलाका). — b) eine Art Gras (जूलि) RĀGĀN. im ÇKDR.
 जैलाष adj. lindernd, beruhigend, heilend: वार् स्य ते रुद्र मृक्याकुर्कस्ते यो अस्ति भेषजो जैलाषः RV. 2, 33, 7. शं नो रुद्रो रुद्रभिर्जैलाषः 7, 35, 6. जैलाषं n. = उदक NAIGH. 1, 12 und = सुख 3, 6 wohl irrig für जालाषं.
 जैलाषभेषज (ज^० + भेष^०) adj. der lindernde Heilmittel hat, von Ru-